

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

**Dood en leven
zijn in de macht der tong**

Iemand zei: "ik kan het niet" en op hetzelfde ogenblik, dat hij dat uitsprak, kon hij het ook niet.

Iemand zei, dat hij geen geloof had en op hetzelfde moment dat hij dat zei, rees twijfel, als een reus zo groot, in hem op en werd hij hierdoor gevangen.

Van belang is, dat wij altijd Gods woord belijden met onze mond, al is ook ons verstand en ons gevoel niet mee.

In Spreuken 18:21 staan opmerkelijke woorden, namelijk: *Dood en leven zijn in de macht der tong, wie aan haar toegeeft, zal van haar vrucht eten.*

Hier worden twee tegenstellingen genoemd, namelijk "dood en leven". Beiden zijn in de macht der tong. Wij hebben het in onze macht – in de macht van onze tong dat wil zeggen: van onze belijdenis met de tong – om zowel het negatieve – de dood – maar ook om het positieve – het leven – naar ons toe te trekken.

Gebruiken wij onze tong op een negatieve manier – men kan zeggen: ten dode, dan zullen wij de vrucht daarvan eten.

Maar ook dit is waar: gebruiken we onze tong op een positieve manier – namelijk:

ten leven, dan zullen wij ook daar de vrucht van eten.

De Willibrord vertaling zegt: *Dood en leven hangen af van de tong.* We kunnen dat het beste met een voorbeeld duidelijk maken.

Een broeder zat eens in de restauratie wagen van een trein tegenover een echtpaar, dat onbekend voor hem was. De vrouw was duur gekleed; dat was aan haar bont en sieraden te zien.

Maar ondanks de uiterlijke welgesteldheid had ze het moeilijk met zichzelf. Luid en duidelijk klaagde ze over de restauratie wagen die zo smerig was en dat het er tochtte. Ze vond de service van het personeel verfoeilijk en het eten vond ze smakeloos. Ze vitte werkelijk op alles.

Haar echtgenoot daarentegen was een joviale en minzame man, die kennelijk het vermogen had, om de dingen maar te accepteren, zoals ze waren.

Om van onderwerp te veranderen, vroeg de man aan de broeder, wat hij van beroep was. Hij zelf vertelde dat hij van beroep advocaat was. Daarna maakte hij een niet al te elegante opmerking over zijn vrouw dat zij werkzaam was in de "fabricage industrie". Dat verwonderde de broeder, want zo zag de vrouw er immers niet naar uit en

hij vroeg aan de advocaat, met welk soort fabricage zijn vrouw zich dan bezig hield.

De man antwoordde dat zijn vrouw zich bezig hield met de fabricage van ellende. "Zij fabriceert haar eigen ellende" zei hij. Deze advocaat beschreef exact wat zoveel mensen doen namelijk hun eigen ellende fabriceren.

Er staat in dit verband een schitterende tekst in Spreuken 15:15. Ik lees het eerst voor uit de NBG vertaling en daarna uit de Herziene Staten vertaling:

NBG: Al de dagen van de ellendige zijn boos, maar voor de blijmoedige is het altijd feest.

HSV: Alle dagen van een ellendige zijn slecht, maar een blijmoedig hart is als een voortdurende maaltijd.

Het is altijd feest voor de blijmoedige, ja, zijn vrolijke hart is als een maaltijd die niet ophoudt.

Er staat b.v. in de bijbel dat bij het ouder worden onze uiterlijke mens verval. Men kan inderdaad door de jaren heen wat tanden en kiezen kwijt raken en kom je boven de zeventig jaar, dan merk je, dat je wat sneller aan je grenzen komt.

Ik hoor echter sommige mensen wel eens het volgende zeggen: "ouderdom komt met gebreken". Die uitdrukking staat niet in de bijbel en ik persoonlijk zeg dat dan ook nooit.

Wanneer je belijdt: "ouderdom komt met gebreken" dan moet je er niet van opkijken, dat die gebreken ook gaan komen.

Ik zeg liever dat, wat in Psalm 92:15 staat namelijk dat de rechtvaardigen in de ouderdom nog vrucht zullen dragen en dat zij fris en groen zullen zijn, om te verkondigen dat de Heere waar is.

Ja, zeggen dan sommigen: "fris en groen" slaat op je geestelijk welzijn en niet op je lichamenlijk welzijn. Maar ook al zou het slaan op je geestelijke welzijn – als je het belijdt dat je in de ouderdom nog fris en groen zult zijn, dan heeft dat ook op je lichaam een positieve uitwerking.

Dood en leven zijn in de macht der tong; wie aan haar toegeeft, zal van haar vrucht eten. (Spreuken 18:21)

Of – om met Jezus' eigen woorden te spreken: *naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden (Mt. 12:37)*

We gaan naar Numeri 13:31

De twaalf verspieters kregen de opdracht van Mozes om het beloofde land te gaan verkennen.

Tien van de twaalf verspieters gebruikten hun nuchtere verstand en ze hadden geloof in dat, wat zij zagen.

Toen zij terugkwamen zeiden tien van de twaalf verspieters:

Wij zullen tegen dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij. Het land dat wij doorgetrokken zijn om het te verspieten, is een land dat zijn inwoners verslindt, en alle mensen die wij daar zagen, waren mannen van grote lengte.

Ook zagen wij daar de reuzen, Enakieten, die tot de reuzen behoren, en wij waren als

sprinkhanen in onze eigen ogen en ook in hun ogen.

Twee van de twaalf verspieters, namelijk Jozua en Kaleb, hadden geloof in de levende God en zeiden: *Laat ons gerust optrekken en het in bezit nemen, want wij zullen het zeker kunnen overmeesteren.*

Zij zeiden zo ongeveer dit: Wij hebben een reusachtige God en de reuzen in Kanaän zijn in Gods ogen niet meer dan sprinkhanen.

Ze zeiden zelfs: die reuzen zijn ons tot spijs! De Heere is met ons; vreest hen niet.

Alle twaalf verspieters aten van de vrucht van hun tong; tien ten dode en twee ten leven. Jozua en Kaleb kwamen in het beloofde land; de andere tien verspieters niet want die stierven in de woestijn.

Het is dus belangrijk, welke woorden wij op onze tong nemen. Dood en leven hangen af van de belijdenis van onze tong.

Paulus had geleerd om met al de wisselende omstandigheden van het leven genoegen te nemen. Hij zei en dacht eenvoudig dit:

Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft. (Filip. 4:13)

Op het moment dat Paulus dit uitsprak, haalde hij de zegening – het leven – die in deze woorden ligt, naar zich toe. Hij kon daardoor werkelijk tegen het leven op.

Ze konden die man niet breken omdat hij alle dingen vermocht in Hem, die hem kracht gaf.

Op een dag – zo verhaalt Handelingen 16 – werden Paulus en Silas de kleren van het

lijf gescheurd en werden ze met de roede geseseld. En na vele slagen gekregen te hebben, kwamen ze in de binnenste kerker van een gevangenis met hun voeten in het blok.

U weet hoe het af liep! Ze gingen zingen en God prijzen. Ze haalden zagezegd de kracht Gods naar zich toe. Er kwam een aardbeving, alle deuren van de gevangenis gingen open en alle boeien van de gevangenen raakten los. De kracht Gods kwam vrij.

Een andere keer werd Paulus gestenigd en werd de stad uitgeslept omdat men meende dat hij dood was. Maar toen de broeders in een kring om hem heen gingen staan en God gingen bidden en loven, krabbelde Paulus overeind en vertrok de volgende dag uit die stad. (Hd. 14:20)

Als iemand zegt: *ik heb geen geloof voor dit of dat ...* dan rijst op hetzelfde moment dat hij deze woorden uitspreekt, twijfel bij hem op.

Hij wordt zagezegd gevangen door datgene, wat hij zegt, zoals ook in Spreuken 6:2 staat, namelijk dat wij verstrikt kunnen worden door de woorden van onze mond, en gevangen kunnen worden door de woorden van onze mond.

Denk eens in: verstrikt kunnen worden in je eigen woorden, die je uitgesproken hebt, of gevangen worden door je eigen woorden, die je gezegegd hebt.

Als zoiets gebeurd, kunnen wij natuurlijk ook weer daaruit gered worden, nadat wij ons ongelooft beleden hebben.

We gaan naar een ander positief woord uit de Schrift en dat staat in Psalm 118:24

Dit is de dag, die de Heere gemaakt heeft; laten wij juichen en ons daarover verheugen.

Wat een heerlijke woorden, om de dag mee te beginnen. Wat een heerlijke woorden, om die aan het begin van de dag uit te spreken: "Dit is de dag, die de Heere gemaakt heeft. Ik ga nu juichen en mij daarover verheugen!"

Dat is iets heel anders dan te denken of te zeggen: "wat hangt er vandaag nu weer boven mijn hoofd ..."

Bij het opstaan kun je ook zeggen: "ik geloof dat dit een prachtige dag gaat worden." Of: "Dit is de eerste dag van de rest van mijn leven. Ik ga er van genieten van alles wat God gaat beschikken op deze dag."

Een gratis tip die u op uw eigen manier mag invullen: vul je hart iedere ochtend ongeveer een kwartier met God en geniet daarna met volle teugen van de goede dingen van het leven.

De Bijbel staat vol van opwekkende en enthousiaste woorden. De Bijbel wordt terecht het boek des levens genoemd.

De Bijbel zegt, dat wij verjongd kunnen worden door de geest van ons denken. Dat staat in Ef. 4:23. Klinkt dat niet goed? *Dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken.*

Wij kunnen dus verjongd worden in de manier van ons denken en dat is een verjongings proces ook bij het ouder worden.

We gaan verder met een andere, zeer positieve belijdenis van Paulus. Die woorden staan in Ef. 3:20

Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen.

God is dus bij machte om niet alleen te doen maar oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen.

Toen Paulus deze woorden schreef aan de christenvrienden in Efeze, besepte hij waarschijnlijk niet, dat ruim 2000 jaar later zijn woorden nog overal ter wereld gelezen en uitgediept zouden worden.

De woorden, die hij toen neer schreef, staan in miljoenen bijbels, die over de hele wereld verspreid zijn en dat in praktische alle landen van de wereld.

God deed inderdaad oneindig veel meer dan hij had kunnen vermoeden. Hij beleed het en hij ontving het.

We herhalen nog één keer onze kerntekst uit Spreuken 18:21 waar staat: *Dood en leven zijn in de macht der tong, wie aan haar toegeeft, zal van haar vrucht eten.*